

שמואל שוחט

נסיעה לירושלים

לחוץ נסעתי אליך לירושלים,
 למעונות האלה,
 למדת ביולוגיה והיה חרף, והאוטובוס
 הסריח מקלמנטינות ומנודות.
 אני לא זוכר את מספר החדר, אבל
 חכיתי לך ליד הדלת,
 ירד גשם ואחר-כך ברד ולא היתה
 בזה מוזיקה עד שלא הגעת.
 לא הייתי עלוב בכלל, רק
 מאהב, ואת קבלת אותי וקבלת
 אותי וקבלת, ויותר מזה
 לא הייתי צריך וגם לא את;
 בבקר ירד עוד גשם ואת
 נשארתי במטת הברזל וחרקת
 שנים כדי שלא ישמעו בחדר
 שליך;
 אחר-כך נרדמנו על
 שלולית זרע, ואני חלמתי שאת
 הולכת בבץ
 מגבעת-רם להלויה של
 אנדרי טרקובסקי;
 אני כבר לא ישן
 עד 12 בצעהרים, בגילי בצות
 הן מחוץ לחק, אבל אז

רצתי לאוטובוס ואת התלבשת
מהר לקמודים, אחרתי
להכל
ועדין היה זמן מתחדש
בחלצי;
אף פעם לא ספרתי לך שחילת
חיב"ה חיכה אלי
לפני שחזרתי לחיפה.
למרות הגשם ולמרות שהייתי
שבע נגעתי ביד הצוננת
שלה;
לא התקשרתי למספר
שנתנה לי, היום בטח יש
לה סלולרי ואוצר
מלים, אבל
את, מה אכפת
לך היום מסדר הפרטים
או מהחילת, דופק
לי הלב כשאני מסתכל
במפה,
אני יודע שבבלוקבסטור
בסאן־דיגו
אין סרטים של טרקובסקי.